Procesul de autoclarificare:

Fără **combativitate continuă** şi fără **direcţia justă**, nu se poate împinge misiunea până la capăt şi nu se poate obţine **fericirea datoriei împlinite**. N-am avut probleme cât timp s-au găsit în viaţă şi exercitau comanda cei care au fondat **Mişcarea Legionară** şi cei la care singuri am venit. Fără conducere şi fără model ne-am găsit cu toţii după asasinarea **Căpitanului** la 30 noiembrie 1938 şi după masacrarea **Statului Major Legionar** la 22 septembrie 1939.

În anii **terorii carlisto-antonesciene** dintre 10 febr. 1938-23 august 1944 au fost mai multe iniţiative şi chiar încercări de **a demara** mult necesarul şi utilul **proces de clarificare în interiorul Mişcării Legionare.** Reproducem mai jos a treia mea încercare de participare la **procesul de auto-clarificare** şi anume din ziarul **"Cuvântul"** din 10 ianuarie 1941, în plină atotputernicie aparentă a pseudo-guvernării legionare.

Dar mai întâi să consemnez **împrejurarea specială care m-a determinat** să scriu, să semnez şi să public.

În dimineaţa de 8 ianuarie 1941, întâlnesc întâmplător pe stradă pe ilustrul şi valorosul dr. **Nicolae Roşu**, fost

preşedinte al Studenţimii şi colaborator de încredere al Căpitanului.

Iată ce-mi spune, cu ton de indignare:

"Mă, Milcovene, cum aţi reuşit voi să puneţi în locul Căpitanului pe acest Sima!?

"Eu sunt în Mişcarea Naţionalistă din 1922 şi în Mişcarea Legionară din 1927 şi până acum n-am auzit nici de numele şi nici de persoana lui Horia Sima. Ieri m-am decis să-l cunosc personal şi să-mi dau seama ce se întâmplă cu Mişcarea Legionară. I-am cerut audienţă, i-am dat cărţile mele cu dedicaţie elogioasă, i-am rezumat pe cât posibil conţinutul lor, **am vorbit singur o jumătate de oră şi el n-a deschis gura şi n-a pronunţat vreun cuvânt**. Atunci m-am hotărât să-l oblig a vorbi şi i-am spus, uitându-mă în ochii lui "**Domnule Comandant ! Aveţi pe perete, deasupra scaunului d-voastră tabloul Căpitanului. Privind tabloul şi privindu-vă pe d-voastră, tot mai mult îmi dau seama că sunteţi o personalitate mai mare decât cea a Căpitanului**". M-am oprit să văd cum reacţionează şi iată, după o jumătate de oră de tăcere, ce a ieşit din gura lui şi din mintea lui:

"Da! Explicaţia este că armamentul meu este superior armamentului său"

"Mă, Milcovene, am ajuns rău de tot şi vina cea mare o purtaţi voi, care aţi fost lângă Conducere."

Aici s-a oprit discuţia noastră. Ca rezultat am scris fără ciornă textul ce urmează şi **fără a citi manuscrisul** ilustrul şi valorosul secretar de redacţie Ştefan Ionescu-Fonfonel **l-a trimis spre publicare fără cenzură chiar în aceeaşi zi**

Milcoveanu Şerban

Dr. Şerban Milcoveanu

Corneliu Z. Codreanu
altceva decât
Horia Sima

vol II

Cu anexe:
Drumul spre Adevărul Legionar
Nu trădare, ci paranoia.
Unde e câmpul de bătălie?
Cum se naşte un partid politic?
Prostia şi inteligența în Politică.
Micii lupi feroci.
Căminul cultural Moța-Marin de la Madrid
Opriți minciuna să devină adevăr
Soarele răsare de la Iaşi
Viitorul: nu se aşteaptă, ci se construieşte

Biblioteca **„Învierea" nr.** 7 - 1996
Editat fără scop lucrativ de „Asociația foştilor preşedinți ai studențimii" şi de „Liga pentru apărarea Adevărului istoric"